
I Will Survive

Voor de monumentale trap van de hoofdingang naar de scholengemeenschap LOC Hardenberg verrijst een imposante rij goudkleurige stalen spijlen van bijna 25 meter breed en bijna 3 meter hoog, waarin een tekst is gevormd: I will survive.

Het voorstel van Martijn Sandberg om het kunstwerk te plaatsen tegenover de trappen van de entree aan het Mulopad, baseerde hij op het actieve, bruisende karakter van het opleidingscentrum in relatie tot de ernaast gelegen oude begraafplaats Nijenstede.

De vrijstaande spijlen lijken als het ware uit de grond te komen. Op nauwkeurig berekende plaatsen zijn op de spijlen verdikkingen gelast. Die blijken van een afstand gezien woorden te vormen: 'I will survive'. Bij de één roept dit associaties op met de discohut van Gloria Gaynor uit de jaren zeventig, iemand anders ziet er simpelweg een aanmoediging in. "Het is peptalk," beaamt Sandberg, "en tegelijkertijd een hedendaagse variant op de Latijnse spreuk 'Ars longa, vita brevis', ofwel de kunst duurt lang, het leven kort."

De reliëftekst is niet de enige visuele speling in het kunstwerk. De vierkante spijlen zijn gedraaid geplaatst, waardoor een driedimensionaal beeld ontstaat. Van welke kant je er ook naar kijkt, van voren, van opzij of zelfs van boven, nergens is het aanzicht vlak. Als de zon erop schijnt, wordt de tekst als schaduw op de grond geprojecteerd. Een ogenschijnlijk eenvoudig ontwerp, dat bij nader inzien vele kanten blijkt te hebben. Dat is precies waar Martijn Sandberg naar streeft: "Ik maak werk dat niet meteen consumeerbaar is. Aan kunst moet je altijd wennen. Het moet vragen blijven oproepen."

Titel: 'I Will Survive'

Kunstenaar: Martijn Sandberg

Locatie: Mulopad, LOC, Kerhof Nijenstede, Hardenberg

Afmetingen: (lxb) 25m x 3m x 0.2m

Materiaal: goud metallic verzinkt staal

Concept en figuratie: 2006-2007

Realisatie en oplevering: 2008

Opdrachtgever: Gemeente Hardenberg

Advies en begeleiding: Stichting Kunst & Cultuur, Overijssel

Imaginair gesprek

"Waar is dat voor?"

"Het lijkt op een hek, maar het is geen hek."

"Maar wat is dat dan?"

"Als het geen nut heeft als hek of nergens toe dient, dan zal het wel kunst zijn."

"Maar wat staat daar dan?"

"Nou, 'I Will Survive'."

"Maar wie zegt dat dan?"

"Nou ja, ik zie het en ik zei het net zelf, maar men zegt vaak dat kunst voor zichzelf spreekt."

"Verdomd, nu je het zegt. Dus als het kunst is, dan zegt de kunst 'I Will Survive'?"

"Het staat daar. En het stond er in ieder geval gister ook al en wellicht ook morgen."

(tekst: Martijn Sandberg, imaginair gesprek, 2006)